

39. Àti àwọn tí wọn ɛ wípé tí wọn bá ɛ ibi sí, wọn á máa dá ààbò bo araa wọn.

40. Àti pé ẹsan iwà buburú, irú iwà buburú nàa gan-an ni kí ó jẹ. Şùgbọn ẹni tí ó bá ɛ àmójúkúró tí ó sì tún ɛ àtúnṣe, ẹsan rẹ wà ni ọdọdọ Allaahu, dájúdájú Òun kò fẹran àwọn alábòsí.

41. Şùgbọn kò sí ibáwí fún àwọn tí wọn gbèjà araa wọn lẹyin igbà tí àwọn kan tí ɛ àbòsí fún ẹni kan.

42. Dájúdájú ibáwí wà fún àwọn tí wọn n ɛ àbòsí fún àwọn èniyàn tí wọn sì tún n hu iwà ibi lóri ilẹ lálínì ẹtọ. Àwọn wònyẹn yóò jìyà ẹlẹta-eléro.

43. Ẹni kẹní tí ó bà sì ɛ sùúrù, tí ó tún ɛ àforìjì, dájúdájú síṣe bẹẹ wà nínú un ipinnu ọrọ tí wọn ɛ kókó.

44. Àti pé ẹni kẹni ti Allaahu bá sì lònà, kò ní sí olùgbòwọ kan fún un lẹyin-in Rẹ. Iwọ yóò sì rí àwọn alábòsí tí wọn bá fojú kan iyà, wọn yóò wí pé: Njẹ ọnà àti padà wà bí?

45. Àti pé iwọ yóò rí wọn tí (àwọn maláíkà) yóò kó wọn jọ sí orí rẹ (iná nàa), tí wọn yóò doríkodò ní ti yẹpẹ, wọn a máa fí kòrọ ojú wò ó. Àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ yóò sì wí pé: Dájúdájú àwọn ẹni-òfò ni àwọn tí wọn ɛ òfò ẹmí wọn àti àwọn ẹbí wọn ní ojọ igbénde. Kíyèsì i, dájúdájú àwọn alábòsí yóò wà nínú un iyà aláilópin.

46. Àti pé kò ní sí olùgbòwọ kan fún wọn tí yóò ràn wọn lowọ lẹyin-in Allaahu. Àti pé ẹni tí Allaahu bá sì lònà, kò ní sí ọnà kan fún un tí yóò gbà là.

47. Ẹ jẹ ipè Olúwaa yín síwájúu kí ojọ kán tóó dé tí ẹ kò ní rí ààyè àti sá padà kúrò lódođọ Allaahu. Kò ní sí ààyè isápamọ sí fún yín ní ojọ nàa, bẹẹ sì ni kò ní sí ẹni tí yóò kọ iyà nàa fún yín.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ

فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ

سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ

النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ

ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ

فَمَا لَهُ مِنْ وَלِيٍّ ۖ مِنْ بَعْدِهِ ۖ وَتَرَى الظَّالِمِينَ

لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ

سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾ وَتَرْتَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا

خَشَعِينَ ۚ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ ۚ مِنْ طَرَفٍ

خَفِيٍّ ۖ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ

الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ

مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ لِرَبِّكُمْ ۚ أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ

مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ ۚ مَا

لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٦﴾